

הנדון: הפסקת הכרזת מצב החרום בישראל – לנוכח העדר מצב חרום

מכובדינו שלום,

מאז יוני 2020 עומד בישראל חוק הקובע מצב חרום, ומאפשר סמכויות מיוחדות לממשלת ישראל, המצמצמות את יכולת הבקרה הפרלמנטרית של הרשות המחוקקת.

הכרזה על מצב חרום אינה דבר של מה בכך: חוק סמכויות מיוחדות להתמודדות עם נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תש"ף-2020 מקנה, כשמו, סמכויות נרחבות לרשות המבצעת, ביניהן הגבלות ניכרות על האוכלוסייה. סמכויות אלו כוללות הטלת מגבלות על חירויות היסוד של הפרט, **ולפיכך צריך שישמרו למקרי חרום בלבד.**

ע"פ החוק הקיים, לממשלה סמכות להכריז על קיומו של מצב חרום באם "שוכנעה הממשלה כי יש סיכון ממשי להתפשטות רחבה של נגיף הקורונה ולפגיעה משמעותית בבריאות הציבור".

על פי פרסומי משרד הבריאות, מספר האזרחים הנמצאים חיוביים לנגיף הולך ופוחת, ונמצא כעת על ממוצע שבועי הנמוך מ-100 מאומתים ליום. מספר המאושפזים הנו כ-200 בלבד בכל הארץ, ומספר הנפטרים היומי עומד בשבוע האחרון על ממוצע של כ-3. אלו מדדים המעידים על תחלואה נמוכה ביותר, במיוחד על רקע פתיחה נרחבת של המשק, הקלות מרובות במסגרות תו סגול ותו ירוק ופתיחה מלאה של מערכת החינוך לפני שבועות מספר.

ע"פ החוק, הכרזה על מצב החרום אפשרית רק כאשר מתקיימים שני תנאים במקביל:

1. סיכון ממשי להתפשטות נרחבת של הנגיף
2. פגיעה משמעותית בבריאות הציבור

נהיר כי לאור נתוני התחלואה הנמוכים ע"פי מדדי משרד הבריאות, למרות פתיחת המשק, **אין כעת סיכון ממשי להתפשטות נרחבת של הנגיף.** בהתאם, **לא קיימת כעת כל פגיעה משמעותית בבריאות הציבור**, ואף העומס האשפוזי של המחלה הפך זניח, עם סגירה של כמעט כל מחלקות הקורונה.

מצב החרום הוכרז בטרם היה בידינו נשק יעיל כנגד הנגיף, והחששות מהשלכותיו גאו. יותר משנה אל תוך המגפה, ולאחר התגייסות חסרת-תקדים בעולם של אזרחי ישראל להתחסן בחיסון שיעילותו ע"פ הפרסומים 95%, אין מקום עוד להמשך שיח של חרום.

נדגיש, כי איננו טוענים שהמחלה נכחדה ממדינת ישראל: הובהר כבר ע"י מומחים רבים, משרד הבריאות ומחוצה לו, כי הנגיף צפוי להישאר עוד שנים בצורה אנדמית (קבועה) כאחד מנגיפי מערכת הנשימה הרגילים. עם זאת, **עצם נוכחותו של הנגיף אינו מצדיק את המשך קיומו של מצב החרום**, ועל הממשלה, משרד הבריאות ומערכת הבריאות להתמודד עמו באותה צורה בה מתמודדים עם כל מחלה אחרת.

ידוע לנו, כי במשרד הבריאות מודאגים מהופעת ווריאנטים נגיפיים חדשים אשר עלולים להוות איום על הישגי החיסונים ובריאות הציבור. אנו עדים מידי מספר שבועות, לדיווח על ווריאנט חדש שהתגלה, פעם זה הווריאנט מקליפורניה, פעם מבריטניה, פעם מדרום אפריקה, פעם מברזיל ובימים האחרונים הווריאנט ההודי בכותרות, חשוב לזכור שעד כה, נמצא החיסון יעיל כנגד כל הווריאנטים המוכרים. מעבר לכך, **לא ניתן לשמר מצב חרום "מלחמתי" מתוך חשש מווריאנט נוסף שיביס את החיסון**, כפי שלא ניתן לשמר מצב חרום מתוך חשש לצונאמי, רעידת אדמה או מלחמה. במידה ויאותר נגיף "עוקף-חיסון" או בעל קטלניות מוגברת באופן משמעותי, או אז, ניתן יהיה להכריז על מצב חרום מחדש, בהתחשב בנתוני השטח.

אם סבורה הממשלה כי למרות הנתונים אשר משרד הבריאות עצמו מציג, ממשיכים להתקיים התנאים להכרזה על מצב חרום, הרי שעל הממשלה לנהוג באחריות ובשקיפות, **ולהציג את המדדים האובייקטיביים אשר משמשים סף לקביעת מצב החרום**, במיוחד כאשר כל המדדים המפורסמים לציבור מצביעים על תחלואה נמוכה ביותר, אשר אינה שונה ממחלות נגיפיות אחרות.

לאור הנתונים הקיימים כיום, אין כל הצדקה להמשך הגדרת מצב חרום רפואי בישראל, ובהתאם, אין כל הצדקה משפטית להמשך הכרזה חוקית על מצב חרום. **אנו קוראים לכם לפעול לאלתר למען סיום חוקיותו של מצב החרום**, ולהחזיר למערכת השלטונית בישראל את האיזונים והבלמים הדרושים במדינה דמוקרטית.

מועצת החרום הציבורית למשבר הקורונה

חברי המועצה*

(לפי סדר א-ב)

פרופ' אמנון להד

פרופסור לרפואה, מומחה ברפואת משפחה. מנהל החוג לרפואת משפחה באוני' העברית, ומשמש כיו"ר המועצה הלאומית לבריאות בקהילה. סגן דיקן אקדמיה-רפואת משפחה באוני' העברית. רופא משפחה בירושלים.

פרופ' עמוס אדלר

פרופסור לרפואה בחוג לאפידמיולוגיה ורפואה מונעת, מומחה ברפואת ילדים ומיקרוביולוגיה קלינית. מנהל המעבדה המיקרוביולוגית במרכז הרפואי סוראסקי ת"א, גזבר האיגוד הישראלי למחלות זיהומיות.

פרופ' רצף לוי

פרופסור בב"ס לניהול באוני' MIT בבוסטון, דוקטור בחקר ביצועים מאוני' קורנל. רס"ן (מיל') בתחום המבצעים המיוחדים בחיל מודיעין, מומחה לניהול סיכונים מערכת, פיתוח והטמעת מודלי אנליטיקה לחיזוי סיכונים בגופי ממשל ומע' בריאות. יועץ לגיבוש פרוטוקולים וקבלת החלטות בניהול מגפת הקורונה למספר גופי ממשל בארה"ב.

פרופ' אשר אלחיאני

פרופסור לרפואה, מומחה ברפואת משפחה ובמנהל ציבורי. כיהן כמנהל בית חולים "מאיר", מנהל מחוז מרכז ב"כללית", וכן כמנכ"ל קופת-חולים מאוחדת. שימש כיו"ר המועצה הלאומית לבריאות בקהילה. רופא משפחה בנגב.

פרופ' זהבה סולומון

פרופסור לעבודה סוציאלית, כלת פרס ישראל ופרס אמ"ת. סא"ל במיל', חוקרת אפידמיולוגיה פסיכיאטרית, שימשה ראש ב"ס לעבודה סוציאלית באוני' תל-אביב, מומחית בינלאומית בתחום טראומה נפשית, חברת ועדה ב-DSM (ספר האבחנות הפסיכיאטרי).

פרופ' עליאן אלקרינאי

פרופסור לעבודה סוציאלית, שימש כנשיא מכללת אחוה, וראש החוג לעבודה סוציאלית באוני' בן-גוריון וכדיקן ב"ס לעבודה סוציאלית באוני' ממוריאל בקנדה. יו"ר עמותת "ליאלי" לקידום החינוך והרווחה בחברה הבדואית. חתן פרס Killam וממדליקי המשואות בטקס יום העצמאות 2013.

ד"ר יפעת עבדי-קורק

מומחית באפידמיולוגיה וביולוגיה מולקולארית, שימשה כיועצת ועדת סל התרופות בנושא טכנולוגיות רפואיות וכחוקרת בכירה במרכז הישראלי להערכת טכנולוגיות רפואיות במכון גרטנר, מנהלת המחקר והאקדמיה של אסותא מרכזים רפואיים.

ד"ר אורנה בלונדהיים

מומחית ברפואת ילדים ונאוטולוגיה וכן למנהל מערכות בריאות. שימשה כמנהלת בית החולים לילדים "שניידר" וכן כמנהלת בית החולים "העמק" בעפולה.

ד"ר ברוריה עדיני

PhD במנהל מערכות בריאות, מכהנת כראש החוג לניהול מצבי חירום ואסון באוניברסיטת תל אביב. לשעבר ראש ענף היערכות לחירום בצה"ל (סא"ל) ויועצת בכירה של האגף לשעת-חרום של משרד הבריאות.

פרופ' צבי בנטואיץ'

פרופסור לרפואה, מומחה לרפואה פנימית, אימונולוגיה ומחלות זיהומיות, שימש כמנהל מחלקה פנימית, חלוץ רפואת האיידס בישראל. ראש המרכז למחלות טרופיות ואיידס באוני' בן-גוריון, נשיא עמותת נאלא למניעת זיהומים בארצות מתפתחות וחבר הנהלת "רופאים לזכויות אדם".

פרופ' איתן פרידמן

פרופסור לרפואה בחוג לגנטיקה וביוכימיה, מומחה ברפואה פנימית ובגנטיקה רפואית, PhD ממכון קרוליןסקה בשבדיה. הקים את היחידה האונקו-גנטית והמרפאה לנשים בסיכון גבוה בבית החולים שיבא, משמש כיו"ר ועדת הלסינקי העליונה של משרד הבריאות.

פרופ' צביקה גרנות

פרופסור לאימונולוגיה ובפולטה לרפואה באוני' העברית. מומחה בינלאומי בתחום מחקר הניוטרופילים, עוסק בפיתוח גישות חדשות לאימונותרפיה.

פרופ' אהרן צ'חנובר

פרופסור לביוכימיה, רופא, חתן פרס נובל לכימיה (והמדען הישראלי הראשון שזכה בפרס), חתן פרס ישראל ופרס אמ"ת. שימש כמנהל מכון המחקר למדעי הרפואה בטכניון, חבר באקדמיה הישראלית והאמריקאית למדעים וכן באקדמיה האפיפיורית למדעים.

פרופ' ערן דולב

פרופסור לרפואה, לרפואה צבאית ולהיסטוריה רפואית, מומחה לרפואה פנימית, מנהל מערכות בריאות וכן לאתיקה ברפואה. שימש כקצין רפואה ראשי, כמנהל מחלקה פנימית, וכיו"ר לשכת האתיקה של ההסתדרות הרפואית וראש ועדת האתיקה של אוני' תל-אביב.

פרופ' אודי קימרון

ראש החוג לאימונולוגיה ומיקרוביולוגיה קלינית באוני' תל אביב. מומחה לתאי T, חיסונים רירניים, הנדסה גנטית של נגיפי חיידקים, ו-CRISPR. פרסם מאמרים בעיתוני היוקרה Cell, Nature ו-Science וזכה במענקי מחקר יוקרתיים כולל ה-ERC. שותף בהקמת מעבדות לבדיקות קורונה.

ד"ר מיכל חמו לוטם

רופאת ילדים המתמחה במנהיגות וניהול, ובחדשנות רפואית. כיהנה כסגנית נשיא לחדשנות במרכז הרפואי שיבא, וכחברה במועצה המייעצת לראש הממשלה לנושאי כלכלה וחרה. ייסדה את ארגון בטרם לבטיחות ילדים, וכן את 'אושיה' - נשים מובילות בריאות. זוכת פרס ראש הממשלה על תרומה מיוחדת לילדים.

ד"ר אמיר שחר

מומחה לרפואה פנימית, קרדיולוגיה, רפואה דחופה ומנהל רפואי. מג"ד (מיל') בתותחנים, מחלוצי הרפואה הדחופה בארץ. הקים וניהל את המחלקה לרפואה דחופה בב"ח שיבא, היה סגן-מנהל ב"ח מאיר וכיום מנהל מל"ד לניאדו. ממקימי החוג לרפואה דחופה באוני' תל-אביב.

ד"ר יואב יחזקאלי

מומחה לרפואה פנימית ומנהל רפואי. מרצה בחוג לניהול מצבי חרום ואסון באוני' ת"א. סא"ל במיל', ממקימי צוות הטיפול במגיפות ותוכניות הערכות לאירוע ביולוגי חריג. כיהן כסגן מנהל ב"ח, רופא מחוז, מנהל מחוז ומנהל אגף בקופות חולים. מנהל רפואי בחברות הונק, רופא משפחה.

פרופ' מרדכי שני

פרופסור לרפואה, מומחה ברפואה פנימית. חתן פרס ישראל. כיהן כמנכ"ל משרד הבריאות ומנהל ב"ח שיבא, וכן כיו"ר ועדת התרופות. ייסד וניהל את בית הספר לבריאות הציבור באוני' תל-אביב, וכן הקים וניהל את המכון הלאומי לחקר מדיניות הבריאות.

פרופ' רבקה כרמי

פרופסור לרפואה, מומחית ברפואת ילדים, נאוטולוגיה וגנטיקה רפואית. כיהנה כמנהלת המכון הגנטי בב"ח סורוקה, דיקן הפקולטה למדעי הרפואה באוני' בן-גוריון, יו"ר איגוד דיקאני בתי-הספר לרפואה, נשיאת אוני' בן-גוריון וכיו"ר ועד ראשי האוניברסיטאות.

פרופ' אסא כשר

פרופסור אמריטוס לאתיקה מקצועית ולפילוסופיה. חתן פרס ישראל לפילוסופיה. חבר האקדמיה האירופאית למדעים ואומנויות. כתב עשרות קודים אתיים ממלכתיים וציבוריים, וביניהם את הקוד האתי הצבאי, כמו גם שימש כחבר בוועדות ממלכתיות ציבוריות רבות.

* העמדות המובאות הן על דעת חברי וחברות המועצה, ולא בהכרח מייצגים את המוסדות בהם עובדים/ות